

INTERSECCIONALITAT DE TRINXERA

Manifest de la tendresa radical

A FASI creiem que la millor manera de transformar el món és amb tendresa. La tendresa com eina d'acompanyament a totser: amb calma, amb respecte, amb paciència, amb cura. En definitiva: amb amor. Les infàncies i adolescències tenen el dret a viure en un entorn familiar i en la protecció d'una llar. A FASI creiem fermament en aquesta idea i treballem per aconseguir aquesta fita.

Ens agrada dir que acollim a la infància i acompanyem a les seves famílies. Infàncies i famílies que ens mostren, dia rere dia, moltes coses d'elles, però també de nosaltres mateixes, i ens demostren l'extraordinària capacitat de millora de les persones quan estan ben acompanyades.

Sovint aquestes famílies viuen situacions de dificultat que les priven de poder dur a terme una criança tendra i respectuosa, així com protectora. Per això creiem que tan sols des d'un modelatge amable, respectuós, compassiu i tendre podran realitzar també un acompanyament amorós a les seves criatures. Això comporta un compromís humà, però també metodològic i de rigorositat científica, així com ètic, que gira al voltant del principi de benestar superior de l'infant.

No perdem de vista el món que ens envolta i el sistema en el qual vivim, és per això que entenem que no totes les persones partim amb les mateixes oportunitats. La perspectiva interseccional és fonamental perquè permet identificar comles estructures de poder i d'opressió (patriarcat, capitalisme, racisme, capacitisme, LGBTI-fòbia, edatisme, etc.) travessen les famílies que acompanyem. És més, tenir-ho en compte ajudarà en una millor comprensió de les seves experiències i necessitats, i és des d'aquesta mirada que ens apropem a cada una de les persones que acompanyem i ens convertim per elles en agents

d'ancoratge resilient. Perquè les admirem i perquè les entenem, i elles ho saben. La mirada apreciativa és fonamental per ser i estar a FASI.

La mirada interseccional i apreciativa també és útil per les pròpies treballadores per entendre des de quina posició estem acompanyant. Els eixos de desigualtat travessen a totser de manera diferent depenent del context, i conformen les nostres experiències tant a dins com a fora de la feina. Paulo Freire ja deia que «tot acte educatiu és un acte polític», i la nostra posició també ho és. Poder transmetre això a les famílies que acompanyem no sempre és una tasca fàcil, ja que és possible que les seves prioritats siguin unes altres (arribar a final de mes, l'habitatge, el menjar...). Això no obstant, sabem que una de les nostres millors eines és el modelatge i poder transmetre els diferents missatges amb una comunicació propera i adaptada a cada família.

Sabem que el repte és molt gran, sabem que les persones ferides sovint no saben com reaccionar en sentir-se cuidades. Sabem que posar la cura al centre pot despertar desconfiances i por. Sabem que els sistemes d'opressió s'interrelacionen i prenen diferents formes segons el context, i demanen una adaptació constant de la intervenció. Estem preparades per a això, estem preparades per a rebre-ho i per a insistir, estem preparades per entendre aquests mecanismes i, sobretot, estem preparades per guiar aquesta transformació.

Equip FASI
Febrer 2025

*Aquest manifest està escrit en femení genèric perquè parla de persones. A més, també s'utilitza l'expressió "totser", que és l'equivalent neutre del "tothom" proposada en la Guia gramatical de llenguatge no-binari (dd.aa., 2023). És possible que aquest ús del llenguatge sorprengui, perquè no és l'habitual. Us convidem a conivir amb les emocions i contradiccions que us pugui generar. El llenguatge, igual que la intervenció social, també és polític.